

Úmysly mši sv. od 13. do 26. srpna 2018

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

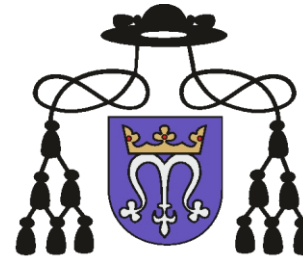
K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, **Po 8.00 hodin !!!**

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

15 / 2018

XXIII. ročník

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

29. července 2018

Slavení eucharistie – eucharistická modlitba

Promluva papeže Františka při generální audienci 7. března 2018, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Pokračujeme v katechezích o mši svaté a v té dnešní se zaměříme na eucharistickou modlitbu. Poté, co se uzavře příprava chleba a vína, začíná eucharistická modlitba, která je pro slavení mše určující a tvoří její ústřední moment, směřující ke svatému přijímání. Odpovídá tomu, co sám Ježíš učinil při Poslední večeři u stolu s apoštoly, když “vzdal díky” nejprve nad chlebem a poté nad kalichem vína (srov. Mt 26,27; Mk 14,23; Lk 22,17; 1 Kor 11,24). Jeho díkůvzdání ožívá v každé naší eucharistii a připojuje se k jeho spásné oběti.

V této slavnostní modlitbě – protože eucharistická modlitba je slavnostní – církev vyjadřuje to, co koná, když slaví eucharistii, a také důvod jejího slavení, kterým je reálně zpřítomnit společenství s Kristem v posvěceném chlebu a víně. Poté, co kněz vyzve lid, aby pozvedl srdce k Pánu a vzdal mu díky, pronáší nahlas eucharistickou modlitbu jménem všech přítomných, přičemž se obrací k Otci skrze Ježíše Krista v Duchu svatém. “Smyslem této modlitby je spojení celého shromáždění věřících s Kristem ve vyznávání velikých činů Božích a v podání oběti” (*Všeobecné pokyny k římskému misálu*, 78). Pokud se má shromáždění věřících spojit, musí nejprve rozumět. Proto církev chtěla slavit obřad v jazyce, kterému lidé rozumějí, aby se mohli připojit ke knězi pronášejícímu tuto velikou modlitbu chvály. “Kristova oběť a oběť eucharistie je totiž jedna jediná oběť” (*Katechismus katolické církve*, 1367). Je to tatáž oběť!

Po 13. 8.	P	8.00 Na dobrý úmysl a za uzdravení	Po 20. 8.	P	8.00 Za charitu v Jindřichově Hradci
Út 14. 8.	K	Za + rodiče Průchovy	Út 21. 8.	K	Volná intence
St 15. 8.	P	Za uzdravení dcery	St 22. 8.	P	Na poděkování za dar mateřství a požehnání do dalšího společného života mladých manželů
Čt 16. 8.	K	Za + Ludmilu Kopečnou, manžela, syna Karla a duše v očistci	Čt 23. 8.	K	Volná intence
Pá 17. 8.	P	Za + paní Vlastu	Pá 24. 8.	P	Za uzdravení dcery
So 18. 8.	P	Za + Františka a Marii Andělovy a rodinu Moudrovu	So 25. 8.	P	Za Marii Škvřňovou a její rodinu a dceru Mášu
Ne 19. 8. 20. neděle v mezidobí	P: K:	Za farnosti Za Jiřího Krýzu, oboje rodiče a příbuzné a duše v očistci	Ne 26. 8. 21. neděle v mezidobí	P: K:	Za farnosti Za uzdravení dcery

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 5,- Kč.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 22. 8. 2018.

V misálu jsou obsaženy různé formulace eucharistické modlitby. Všechny jsou krásné a skládají se z hlavních prvků, které bych nyní chtěl připomenout (*Všeobecné pokyny k římskému misálu, 79; Katechismus katolické církve 1352-1354*). Na prvním místě je zde *preface*, což je díkyvdání za Boží dary, zvláště za vyslání Božího Syna jako Spasitele. Prefaci uzavírá běžně zpívaná *aklamace* “Svatý” – je moc krásné zpívat “Svatý, svatý, svatý Pán”. Celé shromáždění připojuje svůj hlas k andělům a světcům, aby chválilo a slavilo Boha.

Dále je zde vzývání Ducha, aby svou mocí posvětil chléb a víno. Vzýváme Ducha svatého, aby přišel a aby v chlebě a víně byl Ježíš. Působení Ducha svatého a účinnost vlastních Ježíšových slov, pronášených knězem, reálně zpřítomňují Ježíšovo tělo a krev pod způsoby chleba a vína a jeho oběť, přinesenou na kříži jednou provždy (*Katechismus katolické církve, 1375*). Ježíš byl v tomto ohledu zcela jasný. Vyslechli jsme, jak svatý Pavel podává Ježíšova slova: “To je mé tělo, to je má krev”. Vyslovil je sám Ježíš, a proto si nemáme myslet nic divného: “Ale jak to, že se něco takového může stát...”. Je to Ježíšovo tělo a tím to končí, ano? Víra. Nastupuje víra, aby nám pomohla uvěřit – jde o úkon víry, ale je zde reálné Kristovo tělo a krev. Je to “tajemství víry”, jak vyznáváme po proměňování. Kněz řekne: “Tajemství víry” a my odpovídáme zpěvem aklamace. Když církev v očekávání Pánova slavného návratu slaví památku Jeho smrti a zmrtvýchvstání, předkládá mu oběť smiřující nebe se zemí – nabízí mu Kristovu velikonoční oběť a obětuje spolu s Ním sama sebe, přičemž prosí, aby se mocí Ducha svatého stávala “jedním tělem a jednou duší v Kristu” (3. eucharistická modlitba; srov. *Sacrosanctum Concilium, 48; Všeobecné pokyny k římskému misálu, 79f*). Církev nás chce spojit s Kristem, abychom se s Pánem stávali jedním tělem a jednou duší. Toto je milost a plod svátostného přijímání – sytíme se Kristovým tělem, abychom se jako ti, kteří na něm máme účast, stávali jeho živoucím Tělem v dnešním světě.

Toto je tajemství společenství. Církev se připojuje ke Kristově oběti a svěřuje se Jeho přímlovám v postoji modlitby. V tomto smyslu je církev častokrát v katakombách zobrazována jako žena s rozepjatými pažemi, v modlitebním postoji. Je krásné myslet na modlící se církev. Ve Skutcích apoštolů se v kapitole, která mluví o Petrově uvěznění, o církevní obci říká, že se za něj “naléhavě modlila”. Církev, která se modlí, modlící se církev. Když jdeme na mši, má se to dít s tímto cílem – vytvářet modlící se církev. “Jako Kristus rozepjal své ruce na kříži, tak skrze něho, s ním a v něm se církev obětuje a prosí za všechny lidi” (*Katechismus katolické církve, 1368*).

Eucharistická modlitba žádá Boha, aby shromáždil všechny své děti v dokonalosti lásky, ve spojení s papežem a biskupem, kteří se jmenovitě zmiňují na znamení toho, že eucharistii slavíme ve společenství se všeobecnou a místní církví. Oběť stejně jako přímlova se Bohu předkládá za všechny členy církve, žijící i zesnulé, v očekávání blažené naděje, že budeme s Pannou Marií sdílet věčně

ve kterém určil, že venkovní křížová cesta v Jindřichově Hradci bude mít celkem 11 zastavení. Z toho 10 budou tvořit sloupy (zřejmě dřevěné), na kterých budou obrazy: 1. Kristus na hoře Olivetské; 2. Bičování a trním korunování; 3. Pilát Ježíše odsuzuje k ukřižování; 4. Ježíš nese kříž a upadá; 5. Veronika podává Ježíšovi roušku k utření obličeje; 6. Ježíš se setkává s jeruzalémskými ženami; 7. Ježíš znovu padá při výstupu na Kalvárii; 8. Je připravován kříž k ukřižování; 9. Kristus je ukřižován a umírá; 10. Tělo mrtvého Krista je sřato z kříže; Poslední, 11. zastavení, bude představovat Ježíšův hrob v kapli při kostele sv. Jakuba.

Úmysly mší sv. od 30. července do 12. srpna 2018

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, **Po 8.00 hodin !!!**

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

Po 30. 7.	P	8.00 Za uzdravení dcery	Po 6. 8.	P	8.00 Za + Ludmilu Kopečnou, manžela, syna Karla a duše v očistci
Út 31. 7.	K	Za + rodiče Filsochovy a celou rodinu	Út 7. 8.	K	Za uzdravení dcery
St 1. 8.	P	Na dobrý úmysl a za uzdravení	St 8. 8.	P	Za + z rodiny Heřmánkovy a Křivánkovy
Čt 2. 8.	K	Za + Vladislava Nožína a jeho rodiče	Čt 9. 8.	K	Za MUDr. Františka Lobkowicze a jeho rodinu
Pá 3. 8.	P	Za rodiče a jejich nenarozené děti	Pá 10. 8.	P	Za rod Schrutzů, za živé i + z toho rodu
So 4. 8. V proboštském kostele mše není.	K!	Za + z rodiny Kloboučnickovy, Michalíkovy, Šimonkovy	So 11. 8.	P	Na dobrý úmysl a za uzdravení
Ne 5. 8. Porciunkule 18. neděle v mezidobí Večerní mše není.		8.00 K: Za farnosti 9.30 K: Za všechny duchovní, kteří zde působili 11.00 K: Za + rodiče Petrakovy, syna Ladislava a ostatní příbuzné	Ne 12. 8. 19. neděle v mezidobí		P: Za město Jindřichův Hradec a všechny jeho obyvatele K: Za + rodinu Žárovu a Fojtovu

ve františkánském klášterním kostele svaté Kateřiny Alexandrijské v Jindřichově Hradci. V roce 1924 byly porciunkulové odpustky rozšířeny na všechny farní kostely s tím, že je lze získat buď 2. srpna nebo následující neděli a to vždy již od dvanácti hodin v poledne předchozího dne. Slavnost Porciunkule byla (a dosud je) v Jindřichově Hradci vždy významnou událostí, která zasahuje dění v celém městě. Je to v pravém slova smyslu tradiční každoroční městská slavnost - pouť, dříve slavená ve františkánském klášterním kostele i v ulicích a náměstích města vždy 2. srpna, bez ohledu na to, na který den v týdnu toto datum připadlo, od poloviny 50. let 20. století v první srpnovou neděli. A právě možnost získání plnomocných porciunkulových odpustků, tedy za přesně stanovených podmínek získat prominutí časných trestů za hříchy, které byly co do viny již odpuštěny při svátosti smíření (odpustek tedy nikdy neznamená a ani nikdy neznamenal nějaké odpuštění hříchů bez svaté zpovědi). Byla tím pravým a původním důvodem, proč tolik lidí ze širokého okolí do Jindřichova Hradce cestovalo, a proč tolik obyvatel města se slavností účastnilo. Protože tito lidé potřebovali jíst, v ulicích města postavili své stánky prodejci potravin, později různí trhovci a nakonec provozovatelé kolotočů a houpaček, což v současné době při této pouti mnohé láká v ulicích města více, než návštěva kostela. Až do liturgické reformy, vyvolané II. vatikánským koncilem, se Porciunkule liturgicky slavily jako „Výroční den posvěcení patriarchální basiliky Panny Marie Andělské, neboli Porciunkula“, tedy v podstatě jako slavnost posvěcení chrámu. Podle současného františkánského liturgického kalendáře je Slavnost Porciunkule, ryze mariánským svátkem s názvem „Panny Marie, Královny andělů“. Slavnost Porciunkule je každoroční připomínkou blahodárného působení bratří františkánů v Jindřichově Hradci (do roku 1950) a jistě jsme rádi, když v ten den některý kněz - františkán vypomůže v Jindřichově Hradci a tak naváže na starodávnou tradici svých řeholních předchůdců.

13. srpen – svátek svatého Hippolyta, patrona města Jindřichova Hradce

Svatý Hippolyt byl vojenským velitelem vězení v Římě. Když vyšlo najevo, že je křesťan, byl popraven. Udává se, že ostatky svatého Hippolyta, byly po jeho mučednické smrti s pietou sebrány a pohřbeny v katakombách sv. Kalista (Callixta) na via Apia v Římě. Pokud se tak stalo, jak se traduje, skutečně v roce 255, pak zde přetrvaly celých 1373 let. Papež Urban VIII. nechal v roce 1628 z katakomb vyzvednout nejen ostatky sv. Hippolyta, ale i několika dalších mučedníků a daroval je jezuitovi P. Mikuláši Lenticiovi, který je převezl nejprve do Polska a osm zbylých v roce 1636 do Olomouce, odkud pak byly rozdávány jezuitským kostelům na území Čech a Moravy. V roce 1637 požádali jindřichohradečtí jezuité, za podpory probošta Dr. Ondřeje Bartoloměje Fisírka (1633-1647) a majitele zdejšího panství Adama Pavla Slavaty o ostatky nějakého svatého, který by se stal

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení B, druhý cyklus feriálního lektionáře.

Neděle 29. 7. – 17. neděle v mezidobí

Úterý 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze
Středa 1. 8. – památka sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve
Čtvrtek 2. 8. – památka Bl. Panny Marie Andělské z Porciunkuly
Sobota 4. 8. – památka sv. Jana Maria Vianneye, kněze

Neděle 5. 8. – 18. neděle v mezidobí

(ve františkánském kostele sv. Kateřiny slavnost Porciunkule)

Pondělí 6. 8. – svátek Proměnění Páně
Středa 8. 8. – památka sv. Dominika, kněze
Čtvrtek 9. 8. – svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
Pátek 10. 8. – svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
Sobota 11. 8. – památka sv. Kláry, panny

Neděle 12. 8. – 19. neděle v mezidobí

(v proboštském kostele v J. Hradci oslava sv. Hippolyta, patrona města)

Pondělí 13. 8. – památka sv. Ponciána, papeže a Hippolyta, kněze, mučedníků
Úterý 14. 8. – památka sv. Maxmiliána M. Kolbeho, kněze a mučedníka
Středa 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Neděle 19. 8. – 20. neděle v mezidobí

Pondělí 20. 8. – památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
Úterý 21. 8. – památka sv. Pia X., papeže
Středa 22. 8. – památka Panny Marie Královny
Čtvrtek 24. 8. – svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Neděle 26. 8. – 21. neděle v mezidobí

Oznámení

Porciunkulový úklid

Chtěli bychom požádat o účast při úklidu a zdobení klášterního kostela sv. Kateřiny před porciunkulovou slavností. Úklid se uskuteční v pondělí 30. července od 13.00 hod. Předem velice děkujeme všem, kdo pomohou.

Přednáška

V pátek 3. srpna budeme mít příležitost vyslechnout přednášku astronoma z Vatikánské observatoře, jezuitského kněze P. Pavla Gábora na téma „Velkolepý vesmír: hrozba či útěcha?“ o vztahu astrofyziky a duchovního života. Přednáška začne od 18.45 hod. ve velkém sále na proboštvství.

Bohoslužby o „Porciunkulích“

Slavnost Porciunkule, připadající na čtvrtek 2. 8., oslavíme v neděli 5. 8. Mše sv. bude v klášterním kostele již v předvečer v sobotu 4. 8. od 17.00 hod. (P. Gumenický), v neděli od 8.00 hod. (P. Prokop), v 9.30 hod. (P. Eliáš Paseka, OFM) a v 11.00 hod. (P. Gumenický). Svátostné požehnání a zakončení je plánováno v 14.30 hod. Večerní mše v tuto neděli nebude. V neděli 5. srpna také mimořádně nebude mše ani bohoslužba slova v Jarošově n/N a v Nové Včelnici.

Zpovídání před Porciunkulemi

Porciunkulová slavnost přináší věřícím možnost získat velké duchovní dobro – plnomocné odpustky. Předpokladem k jejich získání je i sv. zpověď. Proto bude rozšířená možnost k přijetí této svátosti. Ve dnech 31. 7. – 4. 8. se bude zpovídat hodinu před každou mší sv. a v případě potřeby i po mši.

V neděli 5. 8. bude možnost ke svátosti smíření od 7.30 hod. a poté po skončení ranní mše, i v průběhu hlavní mše od 9.30 hod. Kajícíny z J. Hradce prosíme, aby využili možnost zpovědi v týdnu, aby se v neděli dostalo na přespolní poutníky.

Nepřítomnost P. Prokopa

Od úterý 7. 8. do pátku 10. 8. bude P. Ivo Prokop čerpat dovolenou a nebude přítomen na proboštví. Zastupuje pan kaplan Jozef Gumenický.

Oslava sv. Hippolyta

Svátek patrona Jindřichova Hradce sv. Hippolyta si připomeneme s jednodenním předstihem v neděli 12. 8. Slavnostní mše sv. od 9.30 hod. bude sloužena v proboštském kostele za město Jindřichův Hradec a všechny jeho obyvatele.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Titulární slavnost našeho jindřichohradeckého proboštského chrámu si připomeneme ve středu 15. 8. poutní mší svatou od 18.00 hod.

Poutní mše v Jindřiši

Mše v jindřišské kapli u příležitosti slavnosti Nanebevzetí Panny Marie bude slavena v sobotu 11. 8. od 17.00 hod.

Pouť v Nové Včelnici

Také kostel v Nové Včelnici je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Poutní slavnost se zde uskuteční v neděli 19. srpna od 9.30 hod. Mši sv. bude sloužit pomocný biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád.

Oprava chyby v minulém farním zpravodaji, za kterou se omlouváme.

Ve farním zpravodaji č. 14 došlo v pojednání o 500. výročí venkovní křížové cesty v J. Hradci na přechodu ze strany 7 na stranu 8 k výpadku důležité části textu, čímž byla porušena srozumitelnost článku. A tak upřesňujeme, že papež Lev X. Vydal 5. 6. 1518 breve (jeden z druhů listin, vyhotovených papežskou kanceláří),

nebeské dědictví (srov. *Katechismus katolické církve, 1369-1371*). V eucharistické modlitbě se na nic a nikoho nezapomíná, nýbrž vše přivádí k Bohu, jak připomíná závěrečná *doxologie*. Na nikoho se nezapomíná – pokud ale mám na mysli nějakého člověka, příbuzného, přítele, kteří jsou v nouzi anebo odešli z tohoto do jiného světa, mohu je v tuto chvíli jmenovat, ať už tiše v nitru, anebo napsat jejich jméno a dát je pronést nahlas? “Otče, kolik musím zaplatit, aby tam ono jméno zaznělo?” “Nic”. Rozumíte tomu? Nic! Mše se neplatí! Mše je Kristova oběť, kterou podstoupil zdarma. Vykoupení je zadarmo. Pokud chceš něco darovat, můžeš, ale neplatí se nic. Je důležité, abychom to pochopili.

Tuto kodifikovanou formu (eucharistické) modlitby možná můžeme vnímat jako poněkud odtažitou. Pravdou je, že je starobylá, avšak jestliže dobře pochopíme její význam, určitě to zlepší naši účast. Vyjadřuje se v ní totiž všechno, co konáme při slavení eucharistie, a kromě toho nás učí, abychom pěstovali trojici postojů, které by u Ježíšových učedníků nikdy neměly chybět. Prvním je naučit se “vzdávat díky vždycky a všude”, a nejenom tehdy, když se všechno daří. Druhým je “učinit ze svého života dar lásky”, který by byl nezištný a svobodný, a třetím je “budování konkrétního společenství” v církvi a se všemi lidmi. Tato ústřední modlitba mše svaté nás tedy učí, abychom postupně činili ze svého života “eucharistii”, tedy skutek milosti.

Přeložila Jana Gruberová, převzato z www.radiovaticana.cz

MĚSÍC SRPEN A JINDŘICHOHRADECKÁ ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST

Na žádný měsíc v roce nepřipadá tolik významných slavností, svátků a výročí, přímo souvisejících s naší farností, jako je tomu každoročně právě v prázdninovém měsíci srpnu.

2. srpen – Slavnost Porciunkule – slavnost odpustková

Tento svátek je úzce spojen se svatým Františkem z Assisi (1182 – 1226), který ve své velké lásce k Panně Marii věnoval zvláštní péči kostelíku poblíž italského města Assisi, zasvěceném Panně Marii Andělské, nazývaném též „Porciunkule“. Zde se také se svými bratřími usadil, zde položil základ mužského řádu menších bratří – Fratres minores, zde připravil spolu se svatou Klárou založení ženského řádu klarisek i řádu „třetího“ (nyní nazývaný „sekulární“) a zde také v roce 1226 dokonal běh svého nelehkého pozemského žití. Podle tradice v roce 1216 svatý František obdržel od papeže Honoria III. pro tento kostelík privilegium plnomocných odpustků. Plnomocný odpustek zprvu mohli získat všichni ti, kteří přesně 2. srpna navštívili kostelík Porciunkule a zde se zbožně pomodlili. Pozdější papežové postupně rozšiřovali možnost získat porciunkulové odpustky a tak od roku 1622, či krátce po tom, **se zřejmě slaví Slavnost Porciunkule také**

patronem města. Zcela náhodou se tak dostaly do J. Hradce právě ostatky svatého Hippolyta, který, pochopitelně, do roku 1637 neměl s naším městem vůbec nic společného.

Nejsou o tom žádné přesné zprávy, ale lze předpokládat, že když 23. 8. 1637 byly ostatky přivezeny do Jindřichova Hradce, přes noc uloženy v kostele Nejsvětější Trojice a následující den (pondělí, 24. 8.) velmi okázalým způsobem v Jindřichově Hradci uvítány, byly již tehdy světcovy kosti umístěny do relikviáře v podobě lidského těla, figuríny, oblečené do drahocenných textilií, ozdobnými botami a přikrášlené kovovými ozdobami, s mečem a palmovou ratolestí (znak mučedníků) v rukou. Socha byla položena na pevnou desku, potaženou červeným sametem a s hlavou podloženou červenými polštáři. Relikviář z doby baroka měl tedy zřejmě podobu, v jaké ho po odborném a uměleckém restaurování v letech 2013-2015 můžeme spatřit i nyní. Ostatky byly několikrát přemístovány, až nakonec byly 15. srpna 2015 v proboštském chrámu umístěny do nové prosklené schránky na střed oltáře „Příbuzenstva Ježíšova“, tedy do čela levé chrámové lodě, poblíž schodu do sakristie. Restaurování relikviáře a jeho nové umístění bylo nejen pro proboštský chrám, ale i pro římskokatolickou farnost a celé město Jindřichův Hradec skutečně historickou událostí. Kéž tento relikviář mají v úctě i lidé příštích generací. A tuto připomínku svátku patrona města zakončíme stále aktuálním, prosebným textem Adama Michny z Otradovic: *„Naposledy prosbu naši, ó Hippolyte, přijmi! Z bídy, jež zem Česká snáší JINDŘICHŮV HRADEC vyjmi. Odvrť hlad, mor, nakažení, bys byl ode všech chválen, k věčnému přived' spasení, my tě vzýváme, amen.*

15. srpna – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie,

Tato slavnost je titulární slavností farního proboštského chrámu. Panna Maria Nanebevzatá je tedy patronkou celé jindřichohradecké římskokatolické farnosti, Tento den se však do J. Hradce nekonaly žádné větší poutě věřících, jako o slavnosti Porciunkule. Když papež Pius XII. (1. XI. 1950) slavnostně prohlásil za článek víry, že po skončení života na této zemi „byla neposkvrněná Matka Boží vzata s tělem i duší do nebeské slávy“, potvrdil tím to, co křesťané už odedávna věřili a každoročně 15. srpna společně při bohoslužbách oslavovali. V Jeruzalémě se slavil tento den už od 5. století, od 6. století ho slavila církev Východní a od 7. století i církev Západní. V pozdějších staletích se stává nejčastějším titulem mariánských kostelů. Jen na vikariátu JH jsou to nyní čtyři farní kostely, včetně Jindřichova Hradce. V den titulární slavnosti proboštského chrámu je zde možno získat, po splnění předepsaných podmínek, plnomocné odpustky.

Panno Maria Nanebevzatá, prosíme, přimlouvej se za naši farní rodinu, kéž její členové dojdou za tebou do nebeského království.

18. srpna – výroční den pojmenování jindřichohradecké farnosti proboštvím a faráře proboštem s příslušnými insigniemi

Na žádost pana Viléma Slavaty, „vladaře domu hradeckého“, Svatý otec Urban VIII. podepsal papežský dokument s datem vydání 18. srpna 1625, kterým určil, že jindřichohradecký farní chrám bude mít na věky titul "proboštský" a zdejší řádný farář titul "probošt jindřichohradecký" a navíc ještě právo používat při slavnostních bohoslužbách biskupskou mitru a berlu (o toto privilegium přišel zdejší probošt relativně nedávno, v roce 1968, kdy po II. vatikánském koncilu bylo právo používat mitru a berlu vyhrazeno pouze biskupům a benedikovaným opatům). Zachováno zůstalo právo na další insignie, jako červenofialově obroubenou kleriku a knoflíky téže barvy, náprsní kříž, červenofialovou mozzetu, biret, cingulum, prsten a další. Do současné doby se na proboštském "stolci" celkem vystříдалo 29 těchto církevních hodnostářů. 18. srpen by neměl být jen dnem vzpomínek na minulost, ale především dnem modliteb za naši farnost a za Boží požehnání a ochranu pro duchovní, kteří zde působí a za spásu duší těch + kněží, kteří zde působili.

29. srpna – Památka Umučení svatého Jana Křtitele

Oslava svatého Jana Křtitele se v liturgickém kalendáři objevuje dvakrát: 24. června jeho narození, 29. srpna jeho umučení. Obě tyto jeho oslavy jsou příležitostí k uskutečnění poutních mší svatých v památném a dosud nejstarším jindřichohradeckém kostele, který je sv. Janu Křtiteli zasvěcen. Už asi málokdo ví, jak došlo k „zestátnění“ tohoto katolického kostela? Na přelomu let 1968-1969 bylo zjištěny trhliny v klenbě vítězného oblouku. V důsledku toho vážného celkového narušení statiky stavby bylo (březen 1969) vydáno úřední rozhodnutí, že kostel je v havarijním stavu a byl vydán úřední zákaz konat v něm bohoslužby. Pak začala dlouhá a složitá jednání o opravě, zejména o jejím financování. Bylo to v době normalizace. Československý diecézní biskup ThDr. Josef Hlouch byl v roce 1971 nucen bezplatně předat kostel sv. Jana Křtitele z vlastnictví římskokatolické církve do vlastnictví státu, neboť náročná oprava nemohla být financována ze státního příspěvku na opravy církevních budov, ale z finančních prostředků na opravy státních historických památek. Československý stát, jako nový majitel objektu, pověřil v roce 1972 jeho správou Okresní muzeum v J. Hradci. Na jedné straně je pravdou, že katolická církev tak přišla o významný historický objekt, na druhé straně je nutno přiznat, že ke své pastoraci ho bezpodmínečně nepotřebovala a už se dále nemusela starat o jeho opravu a další údržbu. Díky pochopení vedení Muzea Jindřichohradecka se zde mohou v posledních letech konat obě poutní mše svaté. Muzeu za to patří upřímné poděkování, ale my bychom měli především zpívat se žalmistou (Žl. 104): „Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký..., všechno jsi (také s kostelem sv. Jana Křtitele v J. Hradci) moudře učinil!“

zpracoval Karel Bajer